SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 232. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 8, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 8-го ГРУДНЯ 1992. Ч. 232. РІК XCIX.

ПЛЯНУЮТЬ ЗМІНИ У КОМАНДУВАННІ ФЛЬОТИ

Севастопіль (УНІАР). — Командуючий Чорноморською фльотою адмірал Єгор Касатонов має намір найближчим часом виїхати до Москви. Він вже прощався з офіцерами свого штабу, які дуже збентежені його від'їздом, бо нового командуючого ще не призначено.

З достовірних джерел стало відомо, що призначення нового комадуючого цієї фльоти Росії і України відбудеться вже в найближчих днях. Місцеві спостерігачі кажуть, що відбудеться і заміна представника Президента у Севастополі Івана Єрмакова.

Непевно себе почуває й командуючий військами морських сил України, якого також мабуть відкличуть до Києва. Тим часом російські спецслужби почали „обробку" морських прикордонників у Балаклаві, а заступник начальника пресового центру фльоти капітан Андрій Грачов запропонував командуючому українськими морськими прикордонниками контр-адміралові Алферьєву співпрацю „ради Отчества".

ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ ДИРЕКТОРІВ ККДУ

Флорґам Парк, Н. Дж. (Б. Б.). — В днях 7-го і 8-го листопада в Клівленді відбулось друге в 1992 році засідання Ради Директорів Координаційного Комітету Допомоги Україні. Присутніми були директори Володимир Баранецький, Б. Бурачинський, Р. Воронка, М. Герець, Ю. Грабович, М. Дейчаківський, М. Лисий, В. Маркусь, Р. МекКоннелл, В. Сохан, Л. Татух, Б. Ткачук, М. Шміґель і Б. Футей та гості Л. Базарко, А. Вовк, В. Воловодюк, С. Ворох, І. Захарій, М.Корчинський, Ю. Кульчицький, Т. Махлай, Н. МекКоннелл і В. Сторожинський. Нарадами проводив голова Б. Бурачинський і заступник голови В. Маркусь, і Р. МекКоннелл.

Обговорено напрямні ККДУ на 1993 рік, вислухано звітів голови і касира Баранецького та проводів Фонду Допомоги Школам України (В. Воловодюк), ЮС-Україна Фундації (Н. МекКоннелл), Фундації Підтримки Дипломатичних Представництв України (С. Ворох) і окремих товариств-членів. Обговорено ряд діючих проєктів і затверджено нові програми та дотації. Одобрено остаточний англомовний статус і аплікацію на звільнення від податків. Узгіднено, що слідуючі Загальні збори ККДУ відбудеться в Ню Джерзі при кінці березня 1993 року і вибрано підготовчий комітет в складі Баранецького, Бурачинського, Воловодюка, Воронки, Герця, Корчинського, Лисого, Мазуркевич і Сохана. Ухвалено 250 дол. від члена на кошти Загальних зборів.

В 1992 році до 31-го жовтня зібрано 481, 250.26 дол., видано 262,141.71 дол., а остало 219,108.55 дол., разом з надвишкою 1991 року в касі було 490,648.36 дол. У цій загальній сумі: 271,600.12 дол. є призначені виключно на шкільні підручники; 151,459.40 дол є фондами, які мусять бути вжиті на гуманітарні цілі і охорону прав людини, а 65,488.22 дол. є призначені на культурні, вишкільні і демократизаційні проєкти. 2,100.62 дол. стає на адміністративні видатки. З попередньо ухвалених радою дотацій ще остається до виплати 10,000 дол. на ЮС-Україна Фундацію, 6,340 дол. на папір Літературній Україні та 10,000 на канцелярію ККДУ.

В Клівленді ухвалено такі дальші дотації: на підтримку студентів і науковців і з вишкіл кадрів з України в ЗСА — 25,000 дол; на закуп редакційної відеолінії і запасу плівок для Українського телебачення (Канал ч. 2) — 25,000 дол.; на Інформаційне Бюро при УНІГУ 15,000 дол; на стипендії в Україні для студентів із східньої діяспори 10,000 дол; на стипендію науковцям з України, на досліди і вишкіл в Гарварді 20,000 дол.; на кошти переїзду 6 фармерів з України на 6—12-місячний вишкіл на фармах Міннесоти 6,000 дол.; на закуп паперу для „Закарпатської газети" і для „Східнього Часопису" (Донецьке) 4,000 дол.; на оборону прав населення Криму 10,000 дол. (лише по одержанні запотребування і апробати Екзекутиви). Одобрено членство в Українській Світовій Координаційній Раді і та відповідну членську вкладку. Відкладено або відкинуто декілька прохань і проєктів на загальну суму 45,000 дол.

В обговоренні напрямних підтримано селективну допомогу Україні у вишкільних, освітніх, культурних і харитативних потребах. Також рішено продовжувати дотеперішню настанову ККДУ не вмішуватися у вузько-політичні дії і кампанії. Зате одобрено підтримку політики в ширшому значінні цього слова, наприклад: демократизації, оборони прав людини, процесу демократичного правління, законодавства, передвиборчих кандидатів до місцевих рад і парляменту, нагляду над виборами та введення ринкової економіки.

ККДУ мусить строго додержуватись законів ЗСА і України та вимог ІРС у своїй допомоговій діяльності. Коли НРУ чи інші установи за новим законом в 1993 році зареєструються як політичні організації з пра-

(Закінчення на стор. 4)

У Ню Йорку відкривається групова виставка

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці влаштовує різдвяну групову виставку українських мистців діяспори та України, організовану Хризантою Камінською-Гентиш. Будуть представлені твори мистців діяспори Б. Божемського, В. Васичко, Я. Вижницького, Я. Гніздовського, Х. Головчак-Дебарр, Л. Гуцалюка, С. Ґеругяк, Ека, Юка та Яка Козаків, П. Лопати, Л. Морозової, А. Оленської-Петришин, Б. Титли, А. Фаріон та І. Юрчука, а також таких мистців з України, як Х. Абрагамовська, М. Андрущук, Р. Багаутдин, А. Гелетович, А. та П. Гуменюки, М. Красник та Д. Наумко.

Відкриття виставки відбудеться у неділю, 13-го грудня, о год. 1-ій по полудні в галерії ОМУА, 136 Друга авеню в Ню Йорку. Виставка триватиме до 20-го грудня і буде відкрита від середи до п'ятниці від 5—8 год. вечора, в суботу та неділю — від 10-ої ранку до 8-ої вечора.

ЮҐОСЛАВІЯ ЗАТРИМАЛА ЧУЖОЗЕМНІ СУДНА

Київ (УНІАР). — Тут у пресовому центрі Міністерства Закордонних Справ України відбулася інформаційна конференція для українських і закордонних журналістів. Представникі засобів масової інформації поінформовано про підсумки праці 4-ої надзвичайної сесії Дунайської комісії, яка була скликана у Будапешті на вимогу Мадярщини для розгляду актуальних проблем міжнародного судноплавства по ріці Дунай. У праці сесії активну участь брала делеґація України, очолювана амбасадором України до Мадярщини Дмитром Ткачем.

На пропозицію української делеґації до порядку денного сесії внесено питання про односторонне введення Союзною Республікою Югославією нової, підвищеної тарифи, яка стала фактично збором за прохід чужоземних суден на юґославському відтинку Дунаю. Таке рішення Юґославія ухвалила у відповідь на рішення Ради безпеки ООН про економічну блькоаду Сербії і Чорногорії.

Амбасадор України висловив рішучий протест щодо неправомірних дій СРЮ, які суперечать головним точкам Конвенції про судноплавство на Дунаї з 1948 року та резолюції ч. 757 Ради безпеки ООН. Він поставив вимогу негайно скасувати односторонне рішення СРЮ щодо чужоземних суден. Поширення тарифи на чужоземні судна, привело до затримання без будь-яких законних підстав на території Югославії кількох українських суден, що завдало Україні значних економічних шкод. Рішуче становище України отримало цілковиту підтримку переважної більшості придунайських країн — членів Дунайської комісії.

За ініціятивою української делеґації сесія одноголосно (крім СРЮ) ухвалила відповідну резолюцію з вимогою до уряду Югославії припинити дію введеної тарифи щодо чужоземних суден і негайно звільнити всі раніше затримані судна. Ця резолюція була прийнята, не зважаючи на спроби делеґація Росії створити перешкоди ухваленню принципового рішення.

ОПОЗИЦІЯ АКТИВІЗУЄТЬСЯ

Тернопіль (УНІАР). — Тут з ініціятиви обласної Української Консервативної Республіканської Партії (УКРП) відбулися громадські збори на тему „Політична ситуація в Україні очима УКРП".

Народний депутат України голова обласної організації УКРП Володимир Кулінець, який відкрив збори, заявив, що день проголошення незалежности став днем смерти старої опозиції, а тому зараз необхідно створити нову опозицію до владних структур.

На зборах виступали голови обласних організацій УКРП Львівщини та Житомирщини, представники Української Народної Самооборони, Української Національної Асамблеї та Конгресу Українських Націоналістів. Також виступив голова УКРП народний депутат Степан Хмара. Він заявив, що УКРП буде співпрацювати з усіма силами, які стоять на ґрунті побудови держави.

Сім тисяч учасників зборів одноголосно схвалили дві резолюції, у яких висунуто такі вимоги до Верховної Ради та Кабінету Міністрів: переглянути ставлення до безядерного статусу України; вжити заходів для повного підпорядкування Чорноморської фльоти Україні; ухвалити комплексну програму заходів щодо виходу з кризи та розбудови національної економіки України. Схвалено також звернення до місцевого демократичного керівництва та громадськості области із закликом вимагати розпуску прокомуністичної Обласної Ради та призначення нових виборів, зменшення апарату представника Президента та очищення апаратів обласної та міської державних адміністрацій від комуністичних номенклятурників.

ВШАНУЮТЬ ПЛАСТУНІВ

Ню Йорк. — Дирекція Пластової Фундації влаштовує зустріч з перекускою з нагоди відзначення членів Пластової Фундації пл. сен. керівництва д-ра Ярослава Падоха і добродія Пласту Михайла Савицького. Зустріч відбудеться у неділю, 13-го грудня, о год. 2-ій по полудні в Домі Пластової Фундації, 144 Друга авеню в Ню Йорку.

Меджліс є леґальною організацією

Симферопіль (УНІАР). — Прокурор Республіки Крим Леонід Ізосімов, який розсліджує жовтневі заворушення біля Верховної Ради Криму, заявив, що він не бачить нічого антиконституційного у діяльності Меджлісу кримсько-татарського народу як виборчого репрезентативного органу кримських татар, окрім закликів до національної непокори та загальної мобілізації. Тому ніяких заходів щодо припинення діяльности Меджлісу прокуратура не вживатиме.

Представники відділу національної політики секретаріяту Верховної Ради Криму вважають, що ця заява знімає напругу між офіційною кримською владою та Меджлісом кримського татарського народу.

Але кілька народних депутатів, які працюють у постійній комісії Верховної Ради Криму з питань законодавства та законности, вважають, що ця заява є прямим порушенням постанови надзвичайної сесії ВР Криму про визнання антиконституційною діяльністю Меджлісу. Свою думку депутати аргументують тим, що прокуратор не може виносити постанови про конституційність того чи іншого органу, бо інтерпретувати конституцію має право лише Верховна Рада Криму.

Д-Р В. ХРОМИШ В НТШ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку влаштовує доповідь доктора права і судді з колишньої Югославії Володимира Хромиша „Українці у воюючій Югославії". Доповідь відбудеться у суботу, 12-го грудня, о год. 5-ій вечора в домі НТШ, 63 Четверта авеню, між 9-ою вулицями в Ню Йорку.

Єльцин віддав корейцям порожню „чорну скриньку"

Сеул. — Кореспондент „Ню Йорк Таймс" Джеймс Стернголд повідомляє з Південної Кореї, що уряд цієї країни є заскочений дивним вчинком російського президента Боріса Єльцина. Виявляється, що „чорна скринька" зі збитого совєтами південнокорейського літака, котру Єльцин два тижні тому передав корейській стороні, була порожньою. В ній не було головного — магнітофонної стрічки із записами розмов летунів, а саме ті записи могли великою мірою з'ясувати причину трагедії, у висліді якої загинуло 269 пасажирів і членів залоги Боїнґа-747.

Коли корейці спробували через свого амбасадора в Москві дізнатися, куди поділися записи, представник російського президента відповів, що його країна має намір передати їх Міжнародній асоціяції цивільного летунства 8-го грудня для докладного розслідження. Однак ніхто не розуміє, чому Єльцин відразу не сказав корейцям, що у скриньці нема найголовнішого.

Деякі південнокорейські газети, намагаючись розвіяти неґативне враження від вчинку Єльцина, пишуть, що на діях російського лідера позначаються незгоди, котрі існують між ним і воєнною верхівкою. Водночас преса звинувачує і президента Південної Кореї Ро Де Ву, який волів не коментувати цієї події, побоюючись, що вона зле вплине на його передвиборчу кампанію. Два роки тому Ро Де Ву обіцяв Москві три більйони долярів позики у випадку нормалізації взаємин між двома країнами. Південна Корея дотепер дала Москві половину з обіцяних грошей, а другу половину повинна була дати після візити Єльцина. Тепер опозиція вимагає негайно припинити надання кредитів для Росії.

Залишається чекати, коли ті магнітофонні записи буде передано Міжнародній асоціяції цивільного летунства і коли з'являться на світ нові сторінки історії знищення південнокорейського літака.

Пропонують підвищити ціни на вугілля

Луганське (УНІАР). — Цими днями на деякі шахти Луганщини надійшли телеграми підписані головою Українського державного комітету вугільної промисловости Миколою Сургаєм, в яких пропонується підвищити ціни на вугілля втричі.

Керівники вугільних підприємств і шахтарі обурені такою пропозицією, бо вже є укладені договори, в яких вказана теперішня ціна. Крім того, вартість донбаського вугілля і так ледь не сягає світових цін. На думку луганських шахтарів, держава повинна давати субсидії цій галузі промисловости, а не вирішувати всі проблеми за допомогою підвищення цін. До того ж вони вважають, що ціноутворення — це прерогатива Кабінету Міністрів, а не республіканського комітету.

У СВІТІ

СПОРТОВЦІ НЕЗАЛЕЖНОЇ України в 1993 році будуть виступати в усіх світових і європейських чемпіонатах — про це заявив у розмові з журналістами міністер у справах молоді і спорту України, президент Національного Олімпійського Комітету Валерій Борзов. Водночас він підкреслив, що тяжке економічне становище в республіці вимагає скоординованих зусиль спортових федерацій, клюбів і міністерств. Міністер розраховує і на допомогу „приватного бизнесу". В. Борзов вважає, що Україна може домінувати в таких видах спорту, як легка атлетика, боротьба, гандбол.

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ американської газети „Кришчен Сайєнс Монітор" президент Азербайджану Абульфаз Ельчибей сказав, що „продовження війни загрожує Вірменії й Азербайджанові катастрофою, обидві країни стоять перед перспективою голоду і розпаду суспільства". Ельчибей вважає, що в цій ситуації годі обійтися без сильних посередників, які б спостерігали за обома сторонами і пробували зводити їх за столом переговорів. „Ми не виключаємо участи Росії, однак ми воліли б залучити ще декілька країн, наприклад, З'єднані Стейти, Україну чи Великобританію", — підкреслив азербайджанський президент.

КОМАНДИРИ ТРЬОХ головних об'єднань афганських муджагедінів заявили, що під час формування нового складу уряду країни на вислід справи мала вирішальний вплив корупція. Лідер Ісламської партії Афганістану Гульбеддін Гекматіяр стверджує, що президент Бурганудін Раббані укомплектував новий уряд своїми прихильниками з допомогою хабарів. Афганське агентство новин, яке, щоправда, перебуває під контролем ІПА, трактує політичні методи Раббані як продовження лінії комуніста Наджібулли, який оточував себе партійними підлабузниками.

ЕКСПЕРТ МІНІСТЕРСТВА внутрішніх справ Чехо-Словаччини І. Вацек сказав в інтерв'ю для лондонської газети „Таймс", що декілька тижнів тому поблизу Праги відбулася зустріч членів італійської і російської мафій, які домовилися створити спільну підпільну організацію для збуту наркотиків і ядерних матеріялів. Вони плянують до 1997 року перебрати під свою контролю дві п'ятих світового злочинного бизнесу. За словами Вацека, італійці нададуть спеціялістів у ділянці „відмивання грошей", а мафія з Росії та інших колишніх совєтських республік завербує потрібних професіоналістів для охорони шляхів достав наркотиків. З цією метою буде створено групу з недавніх кеґебістів, учасників афганської війни і майстрів бойових видів спорту.

ВЕРХОВНИЙ КОМІШЕНЕР ООН в питаннях втікачів відрядив дві місії до Азербайджану і Вірменії для надання невідкладної допомоги втікачам, яких всього налічується майже 800,000. Цим розпочато здійснення спеціяльної шестимісячної програми допомоги, загальна вартість якої перевищує 6 міл. дол.

АМЕРИКАНСЬКЕ ВІЙСЬКО ПРИБУДЕ ДО СОМАЛІЇ

Вашінгтон. — В неділю, 6-го грудня, в інтерв'ю для телевізійної компанії Сі-Ен-Ен голова Об'єднаного комітету начальників штабів генерал Колін Павел сказав: „Ми відрядимо до Сомалії якраз стільки війська, скільки буде потрібно для досягнення мети".

Покищо ніхто докладно не знає, скільки старшин і вояків потребуватиме „Відродження надії" — так називається операція для забезпечення достави харчів голодному народові Сомалії. Подібно до того, що 28,150 осіб — таку цифру називали ще декілька днів тому — може виявитися не досить. Пресовий секретар Департаменту оборони Дейв Берпі в інтерв'ю для агентства Асошіейтед Пресс підкреслив, що „в Сомалії є тільки земля, на котрій можна спати, а більше нема нічого". Полковник Берпі нагадав, що коли два роки тому американська армія прибула до Савдійської Арабії для участи в операції „Щит пустелі", то там застали харчі і питну воду, електрику і медикаменти, зв'язок та інші необхідні зручності. Тим часом в Сомалії нічого цього нема.

Ось чому прийнято рішення, що в Сомалію прибудуть також саперні війська. Вони приведуть до ладу летовища і дороги, відновлять порти. Приблизно дві тисячі саперів, що розміщені в Каліфорнії, Місісіпі і на Гаваях, активно готуються до від'їзду в Сомалію. Ці дві тисячі не входять до головного складу операції „Відродження надії".

Першими на сомалійський берег ступлять 1,800 морських піхотинців — це мало статися сьогодні. Вони „прокладуть дорогу" для ще 16,000 морських піхотинців з каліфорнійської бази Кемп Пендлтон і 10,000 вояків моторизованої піхоти з нюйоркської бази Форт Драм.

В неділю, 6-го грудня, інформаційні агенства повідомили, що амбасадор ЗСА в Кенії Смит Гемпстон ще до офіційного рішення президента Джорджа Буша про десант в Сомалію надіслав листа на ім'я асистента державного секретаря Френка Віснера. Цей лист оприлюднено в останньому числі тижневика „Ю-Ес Нюз енд Ворлд Рипорт". Амбасадор Гемпстон був проти того, щоб посилати американські війська в Сомалію. Він вважає, що в сьогоднішньому сомалійському пеклі годі буде обійтися без тяжких жертв.

Агентство Асошіейтед Пресс повідомляє, що в Моґадішо, столиці Сомалі, панує хаос, не припиняється стрілянина між групами озброєних до зубів підлітків, і неможливо зрозуміти, хто з ким воює. Морський порт в Моґадішо закритий ще від 11-го листопада. Коли 25-го листопада миротворчі сили ООН спробували його відкрити, щоб туди міг зайти корабель з харчами, то з берега почався шалений артилерійський обстріл.

В останні години з Парижу надійшло повідомлення, що понад 2,000 французьких вояків візьмуть участь в операції „Відродження надії".

В АМЕРИЦІ

ЗАМОВЛЕННЯ ЗАВОДАМ і фабрикам ЗСА зросли у жовтні на 1.7 відс. у порівнянні з вереснем, а продуктивність праці у промисловості зросла в третьому кварталі (липень—вересень) на 3 відс. з річного розрахунку. Ці показники є ще одним свідченням зростання американської економіки. Департамент торгівлі повідомив, що замовлення підприємствам виросли на товари як тривалого, так і короткотривалого користування і склали в загальному 244 біл. дол.

СУПЕРНИК ДЕЙВИДА Дінкінса у боротьбі за пост мера республіканець Рудольф Джуліяні провів вечір для збору пожертвувань на фонд своєї передвиборчої кампанії. На конто Р. Джуліяні надійшло 900,000 дол. Д. Дінкінс цими днями зібрав на фонд своєї кампанії 1,460,000 дол. Однак спеціялісти вважають, що на контах двох претендентів на пост мера Ню Йорку є вже по 2.5 міл. дол. На вечір для збору грошей, який відбувся у манґеттенському готелі „Шератон", прийшло понад 1,000 осіб. Вони вважають, що Джуліяні більше підходить на пост голови міської адміністрації, ніж Дінкінс.

ВІДЗНАЧАЮЧИ 110-ИЙ день народження, Марта Данн розкрила таємницю свого довголіття. „Я завжди їла здорові харчі, — призналася вона, — ніколи не пила, не курила і трималася подалі від чоловіків". Марта Данн народилася 31-го жовтня 1882 року в місті Старвілл, Мізурі. У той час президентом ЗСА був Честер Артур, а Томас Едісон запроваджував у життя нюйоркців електрику. Переїхавши у Бостон, вона все життя працювала медичною сестрою. На пенсію М. Данн пішла 25 років тому. Вона має понад 60 внуків, правнуків і праправнуків.

ЛАВРЕАТ НОБЕЛІВСЬКОЇ премії Алєксандер Солженіцин, який проживає у стейті Вермонт, після 18-річного перебування у вигнанні має намір незабаром повернутися в Росію. Про це повідомив в інтерв'ю японському агентству Кіодо Цусін амбасадор Росії в ЗСА Владімір Лукін, який перебуває в Москві як делеґат З'їзду народних депутатів. Дипломат нагадав, що президент Боріс Єльцин під час своєї візити у З'єднані Стейти влітку цього року особисто попросив Солженіцина повернутися на батьківщину. За словами В. Лукіна, письменник має намір повернутися в Росію і поселитися в околицях Москви після того, як закінчить книжку, над якою тепер працює. Повернення Солженіцина, підкреслив Лукін, це справа кількох місяців.

У ЧЕТВЕР, 3-ГО ГРУДНЯ, журналісти запитали президента-електа Билла Клінтона, коли будуть зроблені перші призначення на пости в його кабінеті. „Найближчими днями ви матимете привід для обговорень, — відповів Клінтон. — Ми майже досягнули рішення". На думку абсолютної більшості коментаторів, Б. Клінтон і його дорадники „майже досягнули рішення" з приводу кандидатури секретаря Департаменту фінансів та інших чинників крайової економіки. Вважають, що їх імена будуть названі в найближчі дні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Труднощі міжнародньої допомоги

Здавалось би, що коли якась країна опинилася у поважних турботах і вони знайшли прихильний відгук у широкому світі, то не повинно бути ніяких труднощів. Практика показала, що це не так. Пригадаймо подорож Михайла Ґорбачова до Лондону на зустріч з членами великої сімки. Всі признавали, що Советський Союз переживає глибоку економічну кризу і його західні союзники з Другої світової війни ніби були готові допомогти. Колишній президент ЗСА Ричард Ніксон вдаряв у дзвін тривоги, що треба дати допомогу Росії (він додавав „та іншим республікам") бо це врятує демократію. Це була би політична допомога, а не харитативна, але воно на одно виходить. А втім, Ґорбачову не дали нічого з кількох причин: японський прем'єр заявив, що поки СССР не зверне загарбаних чотирьох островів Курильського архіпелагу — мови нема про участь Японії у будь-якій допомозі. Німецький канцлер Гельмут Коль одверто не відмовився, але бідкав, що Росія (тодішній СССР) це мішок без дна. Перерішив у некорисіть Горбачова — брак довір'я до нього.

В останніх днях зарисувалися два клясичні приклади, як страшенне потрібна харитативна допомога населенню Боснії і Герцеґовини на Балканському півострові та Сомалії, в південно-східній Африці. На цьому місці була вже мова про катастрофу голоду в Сомалії, яка прийшла в наслідок кількалітньої посухи та затяжної громадянської війни, що довела країну до хаосу. В обох випадках Европейська економічна спільнота, Америка й Організація Об'єднаних Націй у принципі признали потребу допомоги тим країнам. Але збройний наступ Сербії проти членських країн Юґославії, які проголосили свою державну незалежність, розпалив таку ненависть між тамошніми національними групами, що вони не допускають вантажних авт з харчами. Так роблять серби в Боснії, ворожі тамошнім мусулманам. Ще гірші відносини в далекій Сомалії. Перші вислані туди транспорти харчів попали в руки озброєним грабіжникам, які бушують у занархізованій країні. Ми почули кілька днів тому, що Уряд Джорджа Буша готов вислати туди 30,000 війська, яке берегло би дальші достави харчів. Але Буш діє так, як діяв у монтуванні міжнародньої коаліції проти Іраку: масову допомогу Сомалії мали б дати ЗСА і їхні союзники під фірмою Організації Об'єднаних Націй і, може, із співпрацею з Міжнародним Червоним Хрестом. Для цього потрібна резолюція Ради Безпеки ООН, якої не було, коли писані ці рядки. Влада в Сомалії ніби дала свою згоду на присутність міжнароднього війська, як сторожа харчових достав. Але є там групи фанатичних мусулман, „фундаменталістів", які принципово ворожі приїздові будь-якого чужинецького війська. Подібне явище існує в Латиноамериканських державах: від часу, як ЗСА вели так звану долярову дипломатію, коли американське військо підтримувало інтереси американських експортуючих фірм, ті народи Центральної і Південної Америки принципово ворожі будь-якій північно-американській збройній експедиції. Так і було, коли Америка зайняла Панаму, виступаючи проти диктаторської тамошньої влади генерала Даніела Норієґи.

Від довшого часу чуємо тривожні вістки про масовий голод у Сомалії, жертвою якого кожної хвилини паде одна дитина. Але поза загальниковими вістками нема докладного й авторитетного образу ситуації. Сомалія — це країна величиною приблизно стейту Тексас з 9-ма мільйонами населення у південносхідній частині Африки. Щойно від 1949 року незалежна держава, республіка, — майже повністю мусулманське віровизнання. Погана комунікація всередині й із зовнішнім світом, нема ще національної особовости в нашому розумінні, є племінний патріотизм і безупинні міжплемінні конфлікти та конфлікти за державні межі. Тропічний клімат і дуже непригожі природні умовини для військової експедиції. Найбільшу частину проєктованого 30,000-го американського війська становили б з'єднання залишені на території Савдійської Арабії ще з часу війни проти Іраку. Експедиція 30,000-го війська мусіла би везти з собою харчі, воду і все інше потрібне, з забезпеченням зв'язку зі запіллям та комунікаційних шляхів. Усе це вимагає часу на підготову, а тамошній голод не дозволяє на ніяку затримку. До того ж: цією проблемою займається Уряд Буша і Пентаґон в його теперішньому складі.

А як до цього поставиться Билл Клінтон, коли 20-го січня 1993 р. перебере владу? І ось тісне пов'язання харитативної міжнародньої допомоги з організуванням військової експедиції під американським командуванням та з великим політичним знаком запиту над всією оцією справою.

Микола Бараболяк

ДВА ГАРЯЧІ ПИТАННЯ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Бачили знімки з лісом шатер на Площі Незалежности в Києві, де пересиджували студенти з вимогами розпуску Верховної Ради (ВР) і проведення нових виборів до неї та виходу України з СНД. Деякі студенти голодували. Співчуваємо протестуючим. Не можна тільки знайти слів обурення і засудження организаторів цих протестів, тих професійних „революціонерів", які своїми вчинками підважують авторитет Уряду України і тим наносять нам шкоду перед світом, даючи аргументи тим нашим ворогам, які далі нав'язують нам нацизм, ідентифікуючи з ним наш націоналізм. Львівська газета „За Вільну Україну" з 27-го жовтня пише, що добре відомий нам із виступів на поселеннях Валентин Мороз мав уже сказати „адьє" до політики, але видно його прихильники ще не переводяться.

Ми давно переконували нашу громаду, що вимоги перебрати Верховну Раду нам на користь не вийшли б (що нині потверджує вислід виборів у Литві), бо партократи мали б далі більшість. Коли нині можна їх дещо усмирнювати тим, що вони вибрані ще під совєтським режимом і тягнуть за ним, то після виборів їхні позиції скріпились би ще більше. На доказ, що питання перевиборів треба вважати пропавшим і закритим, наведемо голос колись такого палкого „революціонера" як депутат Верховної Ради Степан Хмара. В інтерв'ю на сторінках „За Вільну Україну" з 31-го жовтня ц. р. він між іншим каже: „Безперечно, від цієї Верховної Ради не можна чогось доброго сподіватися. Її треба розпускати. Але сьогодні маємо несприятливі умови для виборів з багатьох причин, що може призвести до дуже небажаних наслідків. Інше. Я вважаю, що Україна зараз не готова до виборів на багатопартійній основі. Партії в зародковому стані. Чимало їх лідерів — політично незрілі, якісь сірі. Як на мене, то першочерговим завданням вважав би формування працездатного уряду, аби це був уряд реформ, я б сказав, уряд здорового глузду. Тут моя думка в деякій мірі сходиться з позицією прем'єра, котрий вважає, що в нинішніх умовах не можна форсувати приватизацію, бо комуністична мафія, яка залишається при владі, розграбує все багатство!"

Основне питання — це солідна підготова до виборів. Про це Хмара мовить далі: „Для них треба підготувати грунт. Насамперед, навести порядок на базових рівнях, витіснити соціяльний грунт з-під ніг комуністичної мафії на місцях. Без цього не до Верховної Ради. На тих же базових рівнях слід розбудовувати здорові структури".

Добре сказано. Думаю це питання треба уважати вирішеним.

Друге питання, задля якого так наражували себе студенти в шатрах на Площі Незалежности — це виходу із СНД. Хмара висловився, що воно важливе. Без сумніву таким воно є, але і заскладне, щоб ним шантажувати Президента. Безперечно Україні не місце в цьому „співтоваристві". Йдеться тільки про те, чи можна і доцільне з тим поспішати. Щоб його насвітлити, дещо про членство того „товариства" поза контролюючим і пригнічуючим членом-патроном — Росією. Майже всі вони, крім України мають інтерес триматись хвартушка Росії, а навіть мусять. Білорусія надто неусвідомлена, зросійщена, щоб цілком від'язуватись цілком від „матушки". Вірменія без опіки Росії пропала б між мусулманськими азарами і турками. Грузія теж у непевному становищі, коли б залишена собі. Але ці країни не так „приженені" до Росії як мусулманські; п'ять у центральній Азії: Казахстан, Туркменістан, Узбекістан, Таджикістан і Киргизстан та Азербайджан.

З них найбільш зв'язані із Москвою Казахстан. Територія його чотири рази більша як України, населення 17 мільйонів і там далекосяжна нуклеарна зброя. Велика держава, але вона не казахського племени; 55 відс. її населення не казахи, а російські поселенці, українські, німецькі і татарські засланці і поселенці. Президент там казах, відомий Назарбаєв, але державна верхівка переважно російська, що зрозуміле. Тож Казахстан — заприсяжений член СНД. Найбільш відособленим, скажім „революційним", є Таджикістан. Це найбідніша у природі багатства республіка (не так як Казахстан і Туркменістан наприклад, де багаті мінеральні поклади головно природний газ), невеличка вона на населенням, біля 4 міль., але найбільш незалежницько настановлена.

Тут, щоб зрозуміти ситуацію, треба зробити мале-

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Роман Савицький, мол.

Святочний концерт у 40-ліття УМІ

Заслуги Українського Узичного Інституту Америки, Інк. для нашого суспільства — численні, між ними зв'язки із американськими музичними колами. Студенти УМІ беруть участь в американських конкурсах, на яких здобувають звичайно високі оцінки, часто у виконуванні українського репертуару.

Завдяки вчителям і учням УМІ, українська музика прозвучала в репрезентаційних залях, на каледжах та університетах, в радіо й телевізії.

Оце недавно, 25-го жовтня, 1992 року УМІ відзначив своє 40-ліття концертом української музики в пам'ять проф. Романа Савицького (1907—1960), свого головного організатора і першого директора. Концерт-бенефіс, дохід з якого призначений для Українського Музею в Ню Йорку, відбувся дуже успішно в одній із найкращих камерних заль Ню Йорку, т. зв. Вайл Гол при славній Карнегі Гол на 57-ій вулиці.

Елегантна заля нововідреставрована, принадно освітлена. На сцені великий, концертовий „Стайнвей". У руках слухачів чепурна, одмовна програмка із портретом мого батька. Настрій святочний. Оце бо має зазвучати рідна, українська музика...

Спитати може дехто, чому саме українська музика має відзначати ювілей музичної школи, до завдань якої належить вводити молодь у неперевершену красу світочів Баха, Бетовена і великої плеяди інших. Відповідь проста: і Бах і Бетовен та їм подібні, „дають собі раду" у світі, а ми, що донедавна бездержавний народ, мусіли самотужки піклуватись нашими композиторами, мусіли самі сприяти, вирощувати і дбати про їх творіння і, врешті, виборювати для них гідне місце поруч велетнів світу цього.

Це добре розумів мій батько, і ювілейний концерт пам'яті співосновника школи, концерт присвячений батькові не міг бути інакшим, тільки концертом музики, що її він особливо пропагував як концертовий піяніст та визначний педагог. Про це й згадала у двомовному, вступному слові видатна піяністка-педагог Дарія Гординська-Каранович, президент УМІ яка й підкреслила цінність такої установи як УМІ впродовж чотирьох десятиліть.

Сама програма розвивалась в репертуарі чимраз більшої трудности, чимраз кращої майстерности. З великою увагою ми слідкували за такими киянами як Микола Лисенко, Віктор Косенко, Левко Ревуцький та Валерій Довженко. Їм на зміну прийшли львівські корифеї Василь Барвінський та Нестор Нижанківський. Дещо окремо стояв Микола Аркас із Херсонщини.

Найбільшою виявилась група діяспори, бож тут виступали починаючи із Дмитра Бортнянського такі імена як Микола Фоменко, Володимир Грудин, Роман Савицький, ст., Іван Недільський, Ігор Соневицький та й молодші як Михайло Лев і Орест Гарасимчук.

Подаю виконавців (всі у вишиваних сорочках) за порядком появи. Тут юні піяністки: Христя Падковська, Александра Дурбак, Християн Кошіль, Павло Андрушків, Ярема та Арета Тритяки, Ярко, Данило та Андрій Добрянські, Зеня та Адріяна Гельбіґи, Христя Ґерула, Орест Гарасимчук, Роман Шевчук; молодий скрипаль Володар Лойко, та врешті, студенти-співаки: Дарця Парада й Наталка Гончаренко. Акомпаньяторами були: Оля Протиняк. Соня Шерег та Михайло Лев.

Учні вимагають уважливого піклування їхніх вчителів, отож годиться тут зафіксувати прізвище професорів, а ними були Таїса Богданська, Дарія Каранович, Рафаїл Венке, Тома Гриньків, Андрій Добрянський та Лорен Фультон-Корсон.

Слідував виступ вокального ансамблю „Промінь" (працює при УМІ) під керівництвом Богданни Волянської. Члени цього ансамблю: Оксана Харук, Соня Шерег, Маріянка Сосяк, Дарка Лещук, Галя Сонна, Теодор Боднар, Роман Лупань, Володимир та Іван Лехіцькі, Зенон Бахір та Борис Гайда.

Незважаючи на факт, що цей концерт мав студентський характер, він був вже на поважному виконавчому рівні і трактувався як святочна подія сезону. До того, чистий дохід із імпрези в сумі 500 дол. передано на потреби Українського Музею в Ню Йорку. Директор цього ж музею, Марія Шуст із зворушенням дякувала всім присутнім.

Як син головного співосновника УМІ, почуваюсь до обов'язку скласти тепле „спасибі" всім хто причинився до організації концерту, в першій мірі імпре-

(Закінчення на стор. 3)

Олександер Серафин

МАЙБУТНІСТЬ АВТОМОБІЛЬНОГО ПРОМИСЛУ

При кінці жовтня американські автомобільні фірми опублікували фінансові звіти за третій квартал 1992 року. Звичайно, цей квартал був обтяжений більшими витратами пов'язаними з випуском нових моделів. Цього року, одначе, успіхи в автомобільній активності були надмірно малі для всієї американської промисловости за вийнятком Крайслера.

Положення в Европі і Японії ще гірше. Економічний занепад у майже всіх країнах Европи, а зокрема Великобританії, не тільки віддзеркалився у фінансових вислідах европейських виробників, але також мав великий вплив на Форда в ЗСА.

Дженерал Моторс втратив не тільки від слабого запотребування на нові авта, але також від високих втрат пов'язаних з невикористаною продуктивністю і високими коштами виробництва. Зміни в правлінні, проголошені і пляновані скорочення вплиатимуть на фінансове покращання після 1992 року.

Японська автомобільна промисловість переходить вже другий рік поважну кризу з причини економічного занепаду. Наслідком пропаганди в Америці, щоб купували авта тільки домашнього виробу, японські фірми, втратили свою колишню частку американського ринку і тим самим причинилися до негативних вислідів японських власників. Прибутки Тойоти, найбільшої японської автомобільної фірми, впали майже на половину за останній рік, який кінчався 30-го червня 1992 року. Ніссан, друга найбільша фірма, сподівається також втрати за цей рік — вперше від 1946 року.

З огляду на такі невеликі прибутки цього року, можна накреслити прогнозу на майбутнє, яка представляється у наступних числах.

Прогноза всесвітнього ринку авт (000)

	1992	1993	1994	1995	1996
Світ	34,047	35, 587	37, 156	38,943	39, 967
Німеччина	3,807	3,453	3,494	3,650	3,751
Італія	2,417	2,271	2,221	2,199	2,278
Франція	2,096	2,201	2,309	2,410	2,456
Великобританія	1,589	1,716	1,912	2,145	2,270
Еспанія	1,022	992	1,102	1,289	1,299
Західня Европа	13,393	13,152	13,661	14,428	14,896
Японія	4,576	4,712	4,864	5,000	5,104
Південна Корея	846	925	1,006	1,060	1,123
ЗСА	8,444	9,422	9, 731	9,852	9.826

Джерело: ДРІ, осінь 1992

За даними британської фірми ДРІ, яка займається аналізою і прогностикою автомобільної статистики, світовий ринок на нові машини в 1992 році майже не зміняється від 1991 року, який був менший від 1990 року на 2,7 відс., — найбільший спад від 1980—81 років. Продажа нових авт, за даними цієї ж фірми, стане зростати щойно в наступному році (4/5 відс.) і триватиме аж до половини 1990 років. Після двох років занепаду, передбачається більше запотребування у ЗСА і в Японії (3 відс.). Ринок Европи впаде знову в 1993 році на 1,8 відс, а ринок Північної Америки піднесеться на 11 відс. Передбачається теж ріст у Південній Америці, зокрема Бразилії, Східній Европі, Південній Кореї, Індії і Китаї.

Автомобільна промисловість ЗСА поступає дуже повільним кроком; підіймається з довшої рецесії. „Великі три" — Дженерал Моторс, Форд і Крайслер — разом втратили більйони долярів протягом останніх кількох років. До цього довело значне незацікавлення і японська експансія, а з цим, великі три стали більше конкурентними, зокрема Форд і Крайслер, Дженерал Моторс, що втратив 4,5 біл. долярів в 1991 році був змушений цього року зробити поважні рішення щодо своєї невикористаної потужности і радикально переорганізувати адміністрацію.

Якість американських авт значно краща як колись і це є однією з причин чому американські моделі витісняють японські. В першій половині 1992 року, японські моделі втратили 0,5 відс. своєї участи американського ринку. Причиною цього є також незначна підвишка цін. „Великі три" піднесли свої ціни менше ніж японці.

З різних причин, одначе, попит на нові авта і вантажні машини підніся на 5 відс. у першій половині 1992 року. Передбачається новий ріст в 1993 році. Такий ринок повинен причинитися до повернення дітройтських фірм, на „нормальні" рейки.

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Євген Федоренко

ШКІЛЬНА РАДА: ДОСВІД, ЗДОБУТКИ, ПРОБЛЕМИ

I

Незабаром виповниться сорок років від часу створення Шкільної Ради при УККА — центрального органу шкіл українознавства в Америці.

Нині, коли Україна виборола незалежність, самостійність і соборність, коли здійснюються одвічні мрії й сподівання українського народу, можемо й ми з почуттям сповненого обов'язку й причетности — хай опосередкованої — до цих історичних подій, сказати: ще чотири десятиліття тому перед школами українознавства була мета „зберегти українську мову... не відриватися від культури своїх батьків". Тільки тоді, зазначалося в ухвалі першого шкільного з'їзду, американські українці „стануть повноцінними та корисними громадянами нової Батьківщини..." („Школи й курси українознавства в ЗСА, шкільний рік 1953—54", Шкільна Рада при УККА, Ню Йорк, 1954, ст. 1—48).

Завдання щодо втілення цієї основної мети у виховно-навчальній роботі постійно перебувало в полі зору Шкільної Ради, уточнювалися й опрацьовувалися з урахуванням вимог швидкоплинного часу. Докладно вони висвітлені у Проєкті програм навчання в курсах українознавства, виданому 1981 року.

Впродовж чотирьох десятиліть Шкільна Рада постійно наголошувала на важливості існування української школи, її творчого розвитку, відродження через школу вікових традицій, культурних і духовних надбань українського народу. Адже в кожному суспільстві школа є одним з важливіших чинників, а в українській громаді на поселеннях має бути справою першочерговою. Бо рідна мова є непідмінний засіб самовизнання в країнах нашого поселення у всіх ділянках: церковній, науковій, виховно-молодечій, суспільно-громадській, у збереженні етнічної особливости, в утвердженні національної свідомости підростаючих поколінь, спонуканні їх прилучити до української громади.

Слід підкреслити, що через українські школи перейшли тисячі прекрасної молоді, свідомої й гордої свого українського походження, такої, що береже українську мову, культуру й ніколи не зречеться своєї історії, своїх святих істин і святих імен.

Керівні органи Шкільної Ради, обрані на Загальних Зборах у червні 1992 року, складаються з Управи, Контрольної Комісії, Товариського Суду. Про навчально-виховну роботу шкіл українознавства дбає Комісія педагогічних дорадників, до якої входять досвідчені педагоги, практичні працівники.

Праця Шкільної Ради — центрального органу шкіл українознавства в Америці — охоплює широке й різноманітне коло питань, що вимагають постійного й регулярного нагляду над полагодженням щоденних біжучих справ українського шкільництва.

Шкільна Рада втримує постійний зв'язок з 26-ми школами (серед них — 7 й 8-річні, 11 та 12-класові) і курсами українознавства, що входять до нашої системи. Поза нашою системою діють 6 українознавчих шкіл, з якими Шкільна Рада співпрацює у різних ділянках.

Навчалося в наших школах (за станом 1991/92 року) 2,159 учнів. Відрадно, що тепер у рідному шкільництві цілковито переважають учителі середньої генерації з помітним відсотком молодшої генерації — випускників шкіл українознавства. Це не абиякий успіх нашого шкільництва. Згаданій групі вчителів Шкільна Рада приділяє особливу увагу. Серед них чимало таких, які працюють в американських школах. Методично вони добре підготовані, але їм бракує знань з українознавчих предметів, щоб викладати окремі предмети в найвищих клясах. З метою підвищення їхніх кваліфікацій, влаштовуємо вчительські семінари і курси, а також вчительські конференції).

Перший двотижневий учительський семінар відбувся в 1985 році на Союзівці. Кошти перебування (мешкання і харчі) виділив Український Народний Союз. Розуміючи потреби українського шкільництва, УНСоюз запевнив Шкільну Раду, що він буде уможливлювати переведення таких курсів на Союзівці щорічно. Впродовж цього часу проведено вісім учительських семінарів.

Дбати про вчительські кадри, про підвищення учительських кваліфікацій і знань — це наш обов'язок, наша відповідальність. Бо може статися так (і вже маємо такі випадки), що будуть учні у школі, а бракуватиме вчителів з українознавчих предметів. Тим-то Шкільна Рада постійно приділяє цьому питанню особливу увагу.

Уже третій рік у наших учительських семінарах беруть участь учителі українських шкіл Канади та України. Важливість такого вишкільного осередку незаперечна як для вчителів на поселеннях, так і для вчителів в Україні, здатних зробити вагомий внесок у відродження національної школи, її оновлення й розбудову.

Складовою частиною програми діяльности Шкільної Ради стали вчительські конференції для ознайомлення з найбільш ефективними навчальними методами, для обміну думок, набутками досвіду тощо — зрештою для підвищення кваліфікацій та майстерности наших вчителів. Щороку мають відбуватися вчительські конференції, одного року Всеамериканська конференція, що її постійно підготовляє Шкільна Рада, а наступного — регіональні, що їх готують директори шкіл та педагогічні дорадники в п'ятьох округах за допомогою Шкільної Ради. Таким чином прагнемо охопити якнайширше коло наших учителів. На жаль, не всі округи влаштовують такі конференції. Тож Шкільній Раді доведеться організувати й регіональні конференції, бо нехтувати цією важливою ділянкою в рідношкільній системі аж ніяк не можна.

Для обговорення стану і проблем українського шкільництва, питань видання підручників, посібників та допоміжних матеріялів, діяльности учительських конференцій та семінарів, програм і методів навчання, а особливо нового формату кінцевих іспитів (матури), який з 1988/89 року запроваджені та приготовлені Шкільною Радою для всіх шкіл, скликаються З'їзди директорів і педагогічних дорадників шкіл українознавства. Протягом 1989/92 рр. відбулося два з'їзди, які сприяли в доскональнню роботи Шкільної Ради та розв'язанню назрілих завдань шкільництва — освітніх, дидактичних, виховних та організаційних.

Продовження буде.

В СЕРЕДУ, 2-ГО ГРУДНЯ, польський уряд оголосив про пляни реорганізації праці державних вугільних шахт з метою зробити їх рентабельними. Згідно з проєктом, частину шахт буде закрито, оскільки видатки на видобуток вугілля давно перевищили дохід від його продажу. Без праці залишаться 180,000 шахтарів, а всіх їх тепер є 330,000. Звільнення не повинно стати трагедією для людей, бо воно буде проводитися поступово, протягом вісьмох років. Подруге, тисячам шахтарів буде запропоновано соціяльні програми професійної переорієнтації. Після того, як пляни уряду здійсняться, Польща видобуватиме 140 міл. тонн вугілля річно.

РОСІЙСЬКІ ЗБРОЙНІ сили почали приймати військовослужбовців на контрактній основі. В 1993 році буде підписано контракти на 2—3 роки зі 100,000 старшин і вояків.

Майбутність...

(Закінчення зі стор. 2)

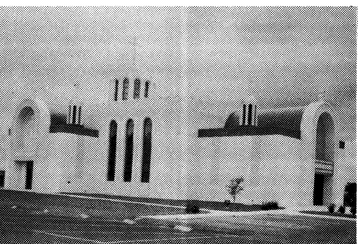
У серпні 1992 року, ЗСА, Канада і Мехіко заключили торговельний договір. Після ратифікації, цей договір введе в життя вільний ринок з населенням 360 мільйонів жителів. Мита і припаси виемілінують, зокрема на автомобілі і їхні частини, протягом наступного десятиліття. Мехіко стає поважним ринком на авта — біля 730,000 цього року, або більше ніж 100,000 від 1991 року. Експорти протягом перших сім місяців 1992 року становили 235,000, то є 27 відс. більше як було попереднього року.

Західньоевропейський ринок почне діяти в 1994 році. Це спричинить покращання великобританської економіки з довшого застою. Продажа нових авт, одначе, щойно в 1997 році рівнятиметься 1989 році. Постійний ріст в інших країнах Західньої Европи піднесе европейський ринок понад 15 мільйонів штук в 1997 році. Цей ринок протягом останніх двох років був під впливом подій в Німеччині, яка займає майже третину західньоевропейського ринку. Пожвавлення, яке настало з об'єднанням німецьких земель, закінчилося і запотребування на нові авта почало меншати. ДРІ передбачає, що німецький ринок впаде на 8 відс. в 1992 році і остаточно встабілізується в 1994 році.

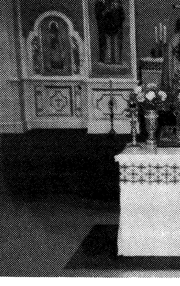
Фольксваґен, Фіят, Форд і Дженерал Моторс почали інвестувати в Центральній і Східній Европі. Їхньою атракцією є низькі кошти працівників і можливість масового ринку збуту. Японці дотепер відносилися з вродженою їм обережністю, за винятком Сузукі, яка будує фабрику авт у Мадярщині. Інші автомобільні фірми ставляться до Східньої Европи також з обережністю. Малі заробітки громадян і можливість масового безробіття не вказують на це, що в близькому майбутньому мешканці цих частин Европи зможуть дозволити собі на нові авта.

Поява приватного сектора, зокрема в Центральній Европі створила мінімальний ринок на вживані і нові авта. Сама Польща імпортувала минулого року 60,000 нових авт. Подібна ситуація була в Чехо-Словаччині і Мадярщині, що спричинилося до активности европейського автомобільного ринку. Існує загальна думка, що треба буде більше часу, як передбачали, на те, щоб ринок Східньої Европи економічно дорівнявся масовому ринкові. Виробники машин змінили свої передбачення.

Цінні подарунки для церкви „Входу у Храм Пречистої Діви Марії" в Норт Порті

Українська католицька церква „Входу у Храм Пречистої Діви Марії" в Норт Порті.

Сіяє храм у промінні осіннього сонця, як висока твердиня нашого почитання, на добрий подив, своїм і чужинцям, архітектури геть манської доби. Стрункий хрест на блискучій копулі сягає хмар, святково домінуючи над усією околицею. Храм цей — гордість наших парафіян, що щирою жертвенністю в кількох місяцях домоглися поставити його, коли св. п. Микола Святий у записі подарував на його будову майже половину його вартости. Сам храм пишається не тільки зовнішньою величчю, але його середина збуджує захоплення й викликає незвичайний подив. Хоч у ньому вже відправляються Богослужби, одначе до його викінчення буде потрібно щедрих сум наших парафіян, щоб він виглядав достойно і святково.

На сьогодні пишається внизу копули мистецьке панікадило, фундація родини А. і М. Камадів, що так любо сіяє під час освячення сотками ніжних лямпочок, і наповняє серця вірних чесною набожністю. Незабаром прикрасять вікна кольорові вітражі святих, за вівтарем буде благословити храм Київська Оранта, перед престолом постане артистичний іконостас, а на фронтоні самого храму, понад входом до святині, що вже має мотто: „Дім мій — Дім молитви" — слова нашого Відкупителя — вже до урочистого посвячення Церкви, буде ясніти інкрустована мозаїка, що виконується в Італії. Фундатором цієї мозаїки, що символізує сцену Входу в Храм Пречистої Діви Марії, є д-р Мирослав Борисюк разом з Управою Парафії.

В неділю, 20-го вересня ц. р., посвячено прекрасно вишиті хоругви та дар для Церкви на тетрапод, виконаний у нашій гарній традиційній різьбі. Завдяки невтомній праці Герти Берези та Анни Дикий наш храм збагатився новими оздобами вишиваних хоругов святих Ольги і Володимира. За їх дар для парафії подяка також К. Барабан, що їм ревно допомагала у їх викінченні. Ці хоругви захоплюють усіх вірних, бо не тільки треба подивляти мистецтво вишивки, але красу і повагу постатей, що так красномовно презентують наших володарів.

Окремим даром для нашого храму є різьблений в гуцульському стилі сет на тетрапод, що його подарував Остап Дикий із дружиною. Сам дар становить чотири різьблені предмети. Центр займає потужний хрест, що зображує Розпяття Христа, по боках вази на квіти, біля них лямпади, що мерехтять ясним світлом, а при символі Церкви — малий хрест. Під час самого посвячення стрічки від хоругов тримали сестриці, у чудово вишиваних блюзках, а хоругов св. Ольги тримала Герта Береза з чоловіком, а хоругов св. Володимира — Анна Дикий з чоловіком. Історія запише золотими буквами цю подію, бо, правду сказати, в цих речах демонструється поєднання наших вірних із вірними у нашій Батьківщині, бо це стало доказом, що наше мистецтво, мимо тяжких переслідувань ворогами, дальше існує і розвивається, даючи докази невмирущого духа, таланту та чистої ідеї прославляти нашу святу віру і любов до рідної культури. Хай буде честь і слава добродіям цього заходу, хай славиться наша святиня дарами рідного мистецтва.

Мирослав Борисюк

Два...

(Закінчення зі стор. 2)

ньку диґресію на південь в Афганістан. Нема афганського народу. Там племена і племінна організація. Населення Афганістану — паштуни, балюхи, газара в центрі, а на північ, при колишньому кордоні з СССР — туркмени, узбеки і таджики, земляки тих, що живуть в державах такого ж імені в СНД. У восьмирічній війні проти накиненого Афганістанові совєтського режиму боролись вони разом; партизанка була під командами племінних лідерів. Одним із найвизначніших став лідер афганських таджиків — Ахмед Массуд. Він, як герой тої боротьби мав би стати на чолі цілого Афганістану. Але автохтонним племенем уважаються найбільше — паштуни. Массуд став національним героєм не тільки для таджиків в Афганістані, але і для тих у Таджикістані.

Проблема з таджиками в СНД ось де: вони одного віровизнання і мови з іранцями. Їх віра шіїтська, їх мова фарсі, як в Ірані, коли мова інших чотирьох республік турецького кореня, а їх іслям — версії сунні. І тут джерело впливів: іранського войовничого фундаменталізму на таджиків і Туреччини на інші. Осінню цього року прийшло було до збройної конфронтації між партократичними і фундаменталістичними силами на терені Таджикістану, але наразі конфлікт не надто роз'ятрився. Там своєрідне двовладдя. Фундаменталізм має на цьому цілому терені успіхи (гроші і матеріяли приходять із Савдійської Арабії, яка розуміє силу релігійного фанатизму і бажає протидіяти впливам Ірану). Прямо важко повірити вістці, що колишні комуністичні президенти Туркменістану й Узбекістану їздили на прощу до Мекки...

Ці мусулманські, колись совєтські республіки — це друга Юґославія. Туркмени, узбеки і таджики претендують на впливи і владу в Афганістані. Але вони мають у своїх республіках власні меншинні проблеми: узбеки творять чи не четвертину населення у Таджикистані, а таджики й узбеки підносять голову в Туркменістані, бо там їх досить поважне число. Населення змішане як у Юґославії. Сталін, установлюючи кордони між республіками, звертав більше уваги на стратегічні, чим племінні, границі. Це одна проблема на цьому терені.

Друга, грізніша проблема — це ідеологічний конфлікт. Під впливом комунізму прийшла деяка секуляризація суспільства, але зрозуміло, що у світі ісляму вона не дуже глибока. І нині приходить до конфронтації між партократами і швидко оживаючим релігійним фундаменталізмом. Говорити, що релігійний фундаменталізм вийде там переможно то, мабуть, не помилитесь.

Москва з'єднала Україну з тими азійськими мусулманськими народами у СССР. Але яке нам діло бути з ними у якійсь „співдружності"? Що в'яже наш народ із ними? А коли історичний досвід теж повчає нас, що як найдалі від Росії, то не є в інтересі України на дальшу мету будьяка її участь в СНД. Коли Україні бути у „співдружності", то зі Заходом — Польщею, Мадярщиною, Німеччиною, Францією. Та все ж тямити одне: вмотання України у „співтовариство" з Росією тривало хоч років триста. То скільки часу дати на розмотання? Досить було б п'ять років? Важко сказати. На всякий лад не можна процесу надто прискорювати, бо це нам на шкоду. Треба спершу набрати сил.

Святочний...

(Закінчення зі стор. 2)

зовому референтові УМІ, проф. Т. Богданській, усім вчителям та їхнім студентам-виконавцям.

Із відновленням української держави перед українською музикою відкриваються досі небачені перспективи, музикою, якої нелегкий прапор несе УМІ крізь вже 40 років.

ПОДЯКА

Висловлюємо нашу найщирішу подяку родині, приятелям та знайомим, які прибули на похоронні відправи та віддали останню пошану покійній

Анні Осадчук-Мороз

Ми дуже вдячні за вислови співчуття, за Божественні Літургії, за квіти і за щедрі пожертви на добродійні цілі в пам'ять покійної.

Чоловік — ВАСИЛЬ ОСАДЧУК
дочка — ВАРВАРА КЕНЕДІ з родиною
Син — РОМАН з родиною

ПОДЯКА

21-го жовтня 1991 р. відійшов у вічність

бл. п.

Юрій Старосольський

В часі його недуги і коли він відійшов уже із цього світу, друзі і знайомі, яких усіх важко перелічити, старалися ділом і словом допомогти йому і родині.

Ірина і Микола Ставничі, близькі сусіди щоденно відвідували хворого і на кожний заклик спішили з допомогою.

Митрополит Степан Сулик свою турботу про хворого Юрія і співчуття для родини, висловлював у листах.

Парох церкви св. Тройці в Сільвер Спрінґ, о. Тарас Лончина, відвідував хворого, а 21-го жовтня вранці в приміщенні скорої допомоги, уділив маслосвятія. Він і парох УПЦ Григорій Подгурець — відправили поминальні Богослуження в похоронному заведенні Гайнес Рінальді в Сільвер Спрінґ, в присутності численних друзів і знайомих покійного. Там же д-р Леонід Рудницький прощав покійного від НТШ, а о. Тарас Лончина прощаючи його, згадав про особливо тепле відношення до дітей.

Священики обох віровизнань: о. Артем Селепина, о. Богдан Смик, о. Гліб Лончина, о. Тарас Лончина та о. Богдан Желехівський — зустріли похоронну процесію на православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж. Повели вони в урочистому поході численних рідних, друзів і знайомих. Під проводом членів Головної пластової Булави, Головної Пластової Ради і членів Крайових Пластових Проводів — ряди пластунів усіх уладів відпроваджували Начального Пластуна у дорогу на Вічну Ватру.

Над могилою промовляли: пл. сен. Орест Гаврилюк — від ГПБ, пл. сен. Слава Рубель — від ГПР, пл. сен. Роман Рогожа — від куреня „Лісові Чорти".

Тризну після похоронів, на доручення ГПБ, приготовили пластуни, а проводила пл. сен. Ніна Самокіш. Розпочав її молитвою о. Тарас Лончина.

Перед портретом і прапором Начального Пластуна, юнаки — Коля Савицький і Тарас Ференцевич своєю розповіддю повели присутніх пластовим шляхом Юрія Старосольського.

Прощали покійного: пл. сен. Ольга Кузьмович — від КПСтаршини ЗСА, пл. сен. Орест Джулинський — від КПСтаршини Канада, д-р Роман Барановський — від родини і друзів, д-р Ярослав Падох — від НТШ, Богдан Ясінський — від працівників Конґресової Бібліотеки, д-р Петро Ґой — від УВУ, Марта Кічоровська-Кебало — від молодих друзів-шанувальників. Відчитано письма із співчуттям, які надіслали: Пласт з України, Польщі й Арґентини.

Тризну закінчено піснею: „Сіріли у сумерку північі шатра..."

На доручення ГПБулави та Крайових Старшин відправлено в 40-ий день після відходу у вічність, Поминальні Богослуження у Станицях ЗСА, Арґентини, Великої Британії, Австралії, Німеччини, Австрії, а теж в катедрі св. Юра у Львові та в Римі. В деяких Станицях відбулися зустрічі, на яких згадували Начального Пластуна.

ГПБулава започаткувала збірку на Пласт в Україну в його пам'ять. Досі зібрано 9,406.00 дол. Списки жертводавців були поміщені в „Свободі". ГПБулава за посередництвом Крайових Старшин, розпочала збірку фондів на посадження в Україні пропам'ятного гаю Начального Пластуна. Проєкт має бути здійсненим Національним Екологічним Центром України у співпраці із Американською Асоціяцією Global Relief. Списки будуть подані після закінчення збірки.

На Будівельний Фонд церкви св. Тройці в Сільвер Спрінґ замість квітів на могилу бл. п. Ю. Старосольського зложили:

150 дол. — Т. Сілецька і Джім Бенаґес;
125 дол. — Т. і А. Костюки;
по 100 дол. — І. Вергановська, Р. і Т. Демчуки, О. і Б. Козаки, О. і В. Леви, д-р Є. М. Шморґун;
по 50 дол. — Р. і С. Барановські, Т. Бень, д-р Л. Бабяк, д-р Г. М. Борецькі, Дарія Винників, Софія Галушка, О. Зенюк, О. Когутяк, Л. Роберт і Уляна Меллор, Марта Перейма, В. Пилипець, Є. Процінська, О. і М. Раковські, Марко Сілецький Джурдж;
35 дол. — д-р Н. Ласійчук;
по 25 дол. — Олена Варварів, А. Ґавдяк, Н. і І. Ґавдяки, Б. і Я. Ґелети, А. і В. Забіяки, О. і Н. Зінкевичі, К. і Л. Корбутяки, І. Кость, Г. і С. Максимюки, В. Маркусь, д-р Т. і Х. Масники, Іванна ж. в. Осґуд, Л. Процик, Ірина і Микола Ставничі, М. Фіґлюс, д-р Л. і Д. Фонтани, Б. і М. Футей;
по 20 дол. — М. Бохно, М. Галиш, Й. і З. Ґріффо, Галина Козар, М. Мороз;
по 10 дол. — В. Бачинська, Христина Громацька, А. Ґавдяк, Д. і Д. Небеш.

Разом .... 2,145 дол.

Дякуємо усім, хто допомагав нам, хто причинився до того, щоб гідно провести бл. п. Юрія в послідню дорогу, та тим хто старається, щоб пам'ять про нього осталася живою. Хай Господь винагородить вас усіх своїми ласками.

ОКСАНА — дружина
АНЯ — дочка
УЛЯНА — сестра
враз із рідними в Україні і поза нею

ДО 40,000 ФАРМЕРІВ зібралося у французькому місті Страсбурзі, де знаходиться головна канцелярія Европейського парляменту, щоб висловити протест проти проєкту сільсько-господарської угоди між З'єднаними Стейтами і Спільним ринком. До Страсбурґу приїхали також фармери з багатьох европейських держав і навіть післанці Південної Кореї та Японії. В центрі площі демонстранти спорудили поміст з дошок і снопів соломи й поставили на ньому опудала, що симовізували головного представника Европейської спільноти на вашінґтонських переговорах Рея МекШеррі і зовнішньоторговельного представника ЗСА Карли Гіллс, а відтак підпалили їх.

В ДЖІДДІ, САВДІЙСЬКА Арабія, відбулася чергова конференція щодо боснійських проблем. В ній взяли участь до 40 міністрів мусулманських країн. Савдійський король Фагд у своєму виступі сказав, що достава зброї для боснійських мусулман є справедливою справою, оскільки серби, користуючись млявістю світової спільноти, безкарно винищують слов'ян-мусулман.

ЗА МИНУЛІ ДВА ДНІ в різних районах Єгипту заарештовано 15 членів заборонених екстремістських організацій. Міністер внутрішніх справ Абдель Галім Муса, виступаючи в Єгипетській академії поліції, заявив, що уряд країни вживе всіх можливих засобів, щоб знешкодити сили, „котрі пробують заподіяти шкоду єгипетському народові і батьківщині".

Фонди на ґонти

Не раз питаються люди, коли буде закінчена будова нової церкви Святої Тройці й приходства у Силвер Спрінґ, Мериленд, біля Вашінґтону, Д. К. Відповідь завжди одна: коли будуть фонди! Гуцульська церква й приходство вже стоять — невикінчені. Тож тепер тільки з Вашою допомогою зможемо завершити будови.

Найважніше є закріпити дах ґонтами, і то ще до зими (яка у Вашінґтоні загострюється у січні-лютому). Почали ми інтенсивну кампанію п. н. „Фонди на ґонти", щоб зібрати чи позичити 50,000 дол. (досі зібрано 15,000 дол.). Тільки з Вашою щедрою пожертвою на ґонти зможемо осягнути нашу ціль.

Оцим проханням звертаюся до всіх осіб, котрим імпонує вигляд гуцульської дерев'яної архітектури. Ми її відтворюємо саме тут в околицях метрополітального Вашінґтону! Нею можуть гордитися всі українці перед своїми американськими приятелями. Ви можете своєю пожертвою стати одним із будівничих, а то й меценатом, цього прекрасного твору!

Церква Святої Тройці.

Прошу Вас ще сьогодні виписати чека на : Holy Trinity P.U.C.C (Gonta Accoynt) і вислати на адресу: P. O. Box 4214, Silver Spring, MD 20914-4214.

„Бог любить того, хто дає радо" (2 Кор. 9, 7), бож Він сам радо роздає свою благодати. Господь дав нам вільну Церкву й вільну Україну! Тож подякуймо Богові своєю пожертвою на храм Святої Тройці, в якій будемо молитися за Вас, за потреби Вашої родини, за нашу Церкву й за любу Україну! З нами Бог!

О. Тарас Р. Лончина, настоятель

ВІДБУЛИСЯ ...

(Закінчення зі стор. 1)

вом висувати кандидатів, матеріяльна підтримка для них, від ККДУ була б незаконною. Рішено виготовити форми для майбутніх проєктів чи прохань допомоги та визначувати особисту відповідальність за кожний проєкт.

Ухвалено признання управі Фонду Допомоги Школи України (ФДШУ) за плідну працю (перші) видання і розподіл підручників та збірка (500,000 дол.); признання Фундації ЮС-Україна за здобуття звільнення від податків та ґрентів на суму 270,000 дол. і за організацію мережі інформаційних установ в Києві; признання Фундації Підтримки Дипломатичних Місій України (ФПДМУ) за успішну збірку 550,000 дол. та фінансову допомогу амбасаді України в ЗСА (в сумі 140,000 дол. і пляни винайму і ремонту будинку на консулят в Ню Йорку.

Наради були ділові і живі, а відбувалося голосування бальотами.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1992 року кінчається з 24-им грудня. Тому аплікації нових членів приймаємо Головна Канцелярія тільки до 24-го грудня 1992 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 24-го грудня 1992 року.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — Джермен—Ам. „Кікерс" — 3:1

У чергових змаганнях за чемпіонат вищої дивізії Ґарден Стейт Ліґи, що відбулися в неділю, 8-го листопада, „Ч. Січ" перемогла у себе вдома сильний німецький клюб „Кікерс" вислідом 3:1. Джермен—Ам. „Кікерс" протягом багатьох років був незручним суперником наших футболістів, які неодноразово виступали як рівнорядні, а то й кращі в зустрічах з ним, але зазнавали поразок, в кращому випадку кінчали ремісом. І врешті цей неприємний цикл перервано. Якщо йдеться про перебіг змагань, то в них „січовики" в більшості володіли м'ячем і цим разом солідніше працювали снайпери дружини, які викінчували офензивні акції нападу влучними стрілами в напрямі воріт суперника. Тільки завдяки доброму воротареві „Кікерса" вислід залишився 3:1, хоч м'яч п'ять разів побував в їх сітці, два рази суддя не признав ґолів, вказавши на „офсайд". Конто ґолів відкрив Борецький з подачі Мигала в 5-ій хвилині. В 25-ій хвилині німці провели чергову контратаку, з якої вирівняли 1:1. Ще перед закінченням першої половини м'яч із стрілу Кохановського опинився в сітці воріт, однак суддя, як вже згадано, вказав на „офсайд". Після відпочинку „січовики" повністю перейняли ініціятиву, але рутиновані суперники влучно маневрували і на початку успішно зупиняли офензивні акції нападу господарів. Лише в 7-ій хвилині Мигало з гарної акції Паливоди — Борецького вивіз „січовиків" вперед — 2:1. Кілька хвилин пізніше м'яч із сильного стрілу Дезфозіра щасливо для гостей відбився від поперечки воріт. У 82-ій хвилині Борецький з гарної подачі Дезфозіра ефектовним ґолем підніс вислід до 3:1. В кінцевій фазі зустрічі Борецький здобув свого третього ґоля змагань, однак суддя його не признав, вказавши вдруге в цій грі на „офсайд".

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, П. Паливода, Кохановський, Науменко, Дезфозір, Борецький, Я. Твардовський, Сергіїв, Торій, Мигало, Лясота, Прайс. Провідник і тренер Михайло Паливода.

Ще можна замовити журнал „Наш Спорт"

Як ми вже повідомляли, 29-те число журналу „Наш Спорт" вийде на початку грудня ц. р. Адміністрація журналу ще приймає замовлення від зацікавлених читачів. Пригадуємо, що в 29-му числі поміщені вичерпні інформації про виступи спортовців з України на Олімпіяді в Барсельоні, на світовій шаховій Олімпіяді в Манілі, про візиту футбольної збріної України в ЗСА та виступи легкоатлетів і тенісистів на міжнародних спортових аренах. В журналі поміщені звернення до українських олімпійців президента Леоніда Кравчука перед і після Олімпіяди та ряд інших цікавих матеріялів. Замовлення слід висилати із залученим чеком на суму 3.50 долярів, що включає почтову пересилку, на адресу: „Our Sport", 680 Santord Ave., Newark, N. J. 07106.

УАСТ „Львів" — Кроейшен Ребелс — 2:1

Неділя, 1-го листопада. Ці змагання УАСТ „Львів" відіграв у себе вдома проти кількарічного першуна та чемпіона вищої футбольної ліґи „Ірі" стейту Огайо. Треба відзначити, що львів'яни вступили до цих змагань у послабленому складі, без двох чолових напасників. До того всього ще й погода недописала, бо цілі змагання проходили під час зливного і холодного дощу. Змагуни на грищі совгалися, тому не дивно, що подачі були неточні і гравці тратили м'ячі. Однак перших 30 хвилин львів'яни були панами на грищі. Лінія нападу провела декілька гарних і обдуманих акцій під ворота противника. Одначе їхні стріли не увінчалися успіхом тому, бо на розмоклому грищі ніхто не старається зайти з м'ячем у ворота противника. У противаґу до Львова, суперники застосували зовсім протилежну систему. Хорвати грали довгими подачами, посилаючи гострі стріли з кожної догідної їм позиції на ворота господарів, в наслідок чого один їхній стріл, відбиваючись від змагуна, попадає в сітку господарів. При стані 0:1 в некористь Львова закінчено першу половину гри.

Після перерви темпо і гострота гри набрала на силі. Львів'яни за всяку ціну хотіли не тільки вирівняти, але і виграти ці змагання — частіше загрожували воротам противника. Помітивши це, противник зайняв дефензивну позицію, що було помилкою, бо в одній з підворітних ситуацій створили одинадцятку, з якої змагун Львова Л. Нанчов стрілив ґоля. При рахунку 1:1 противник ще більше завзято почав оборонятися і незадовго до кінця змагань заробив собі вільного — 25 метрів перед своїми воротами, з якого згаданий змагун Л. Нанчов гарним стрілом в правий ріг воріт противника підвищив вислід 2:1 в користь львів'ян. Гра ще продовжувалася з відмінним щастям, але це вже не змінило кінцевого висліду 2:1 в користь „львів'ян".

Іван Росул

УСК Ню Йорк — „Ст. Барнабас" СК — 1:4

В неділю, 8-го листопада, перша дружина УСК відбула на площі Вест Гук календарну гру за чемпіонат II дивізії Космополітальної Ліґи з якій зазнала поразки високим вислідом 1:4. Цей вислід в дійсності не віддзеркалює цього поєдинку, в якому наша дружина була майже рівнорядним суперником ірляндських футболістів. Різницю виявили стрільці ґолів, що були влучніші в дружині гостей. До перерви вислід був 1:0 для суперників. Після перерви ірляндці своєю швидкістю заскочили нашу дефензиву, здобувши вже на початку 2:0. В дальшому ході змагань Роман Плісак знизив вислід до 1:2, однак кмітливі гості зуміли здобути ще два ґолі і таким чином вийшли переможцями зустрічі. Зазнавши чергової поразки, наша дружина не поправила своєї позиції в показнику табелі ігор, в якій залишилася на останньому місці.

С. К.

5,000 дол. на „Фонд відродження спорту в Україні"

Продовжується збірка на „Фонд відродження спорту в Україні". Цими днями до канцелярії УСЦАК надійшов чек на суму 5,000 дол. в супроводі коротенького листа такого змісту:

„До Шановної Управи УСЦАК!

В залученні пересилаю чек на суму 5,000 дол. на допомогу спортові в Україні. Та сума була призначена на ту ціль Управою Українського Вест Сайд Клюбу в Рочестері, Н. Й., на своєму засіданні 13-го жовтня 1992 року. Прошу ласкаво прислати мені конфірмацію одержаного чека. З пошаною та побажанням успіхів в тій корисній праці для розвитку спорту в Україні.

Стефан Ольшинський, секретар".

Провід УСЦАК оцим пригадує дотеперішнім і майбутнім Шановним жертводавцям, що збірка на Фонд продовжується. Провід УСЦАК є в тісному контакті з НОК та Міністерством молоді і спорту в Україні, в порозумінні з якими уділює допомогу, в основному оплачує вписові вкладки для спортових Федерацій України до Міжнародних Федерацій. Очевидно наш Фонд обмежений, а потреби спорту в Україні величезні, тому помагаємо по наших можливостях в найбільш пекучих ділянках. Досі оплатили вписові вкладки в Міжнародних Федераціях майже для 20 спортових Федерацій України, в цьому числі для тенісової, наколесництва, боксу, які вже виступають на світовій арені.

Окремо Провід УСЦАК вирішив провести збіркову акцію в рамках „Фонду" на підтримку інституту фізичної культури у Львові, про що ми вже інформували громадянство в попередньому числі „Спортових Вістей". Закликаємо чергових добродіїв висилати дальші пожертви на адресу: USCAK, Fund for rebirth of sports in Ukraine, 680 Sanford Ave., Newark, N. J. 07106.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 12-го ГРУДНЯ 1992 р.

Амстердам, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва ім. І. Франка 266 Відд., о год. 3-ій по пол. в домі Укр.-Амер. Горож. Клюбу при 3-5 Теллер вул. На порядку: вибір Управи на 1993 р., внески, запити та дискусія. Після зборів буде перекуска та висвітлення фільму з похорону більшовиками членів ОУН та УПА в Золочівщині. Просимо членів прибути. — В. Варшола, секр.

СУБОТА, 19-го ГРУДНЯ 1992 р.

Ню Йорк, Н. Й. Річні збори Т-ва ім. Дмитра Галичина 19-го Відд. о год. 12-ій дня в УНДомі, 140 Друга авеню в Ню Йорку. На порядку: звіт уступаючої Управи, дискусія над звітами, вибір нової управи, плян праці на 1993 р. До побачення на зборах. — Г. Божик, гол., Р. С. Голіят, секр.

ВЕЛИКІ БУРІ в Атлантиці викликали зливи й гураґани в Англії, швидкість вітру досягала 130 кілометрів на годину. Пошкоджено багато електричних ліній, деякі автомобільні дороги виявилися затопленими. Вийшли з берегів 16 головних річок Великобританії. У багатьох містах вода піднялася на цілий метр. У Бірмінґемі вітер позривав дахи з сотень будинків.